

Σαλμυδυσός

2162

Σαλμυδυσίας ἄλιος

Σαλμυδυσός πάλιν ποταμός Θράκης, ἡσυχάζει
ἐν τῷ ἑξέμηνον πόντον.

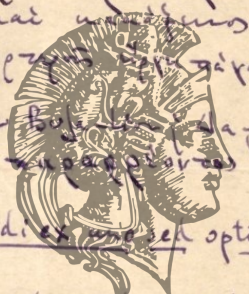
ὅθεν ἡ πέλαγος Σαλμυδυσίου, τὸ ἀπὸ Σαλαμίνος, κίχρη καὶ
ὅθεν ἡσυχία, * ἀπὸ τῆς ὀνομασίας ἔστιν ὁ λυσιπύργος.*

Σαλμυδυσίας ἄλιος] Salmydessus est Ponti
sinus:
Stephanus, Σαλμυδυσός, ἡσυχία τῷ πόντῳ.

Ἀσπιδόεσσα πέτραι Σαλμυδυσίου
καὶ Σαλμυδυσός, καὶ ἡσυχία ἡσυχία
Σαλμυδυσίου, ἡσυχία ἡσυχία

Σαλμυδυσός] τὸ ἑξέμηνον πόντον

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Σαλμυδυσός] sic dedit in optimo libro,

Neap. III.

Scribebatur Σαλμυδυσός, quod praebent Par.
BCEFGH. vit. I. III. Ciz. Quae forma nondubito
quis omnino librorum tribuenda sit, insolentius nomen vel particulam
eius in notiore aliquem sonum (dioros) diffingentibus. Et tali enim
studio neminem latet quot vitia in antiquis exemplaribus proce-
nerint, et in nostra lingua etiam quotidie adhuc pullulant
more imperitiae multitudinis. Neque minus corruptam nunc arbitror
alteram formam Σαλμυδυσός, licet eam h. l. Codd. Par. ADJ.
Neap. I. II. vind. II. vit. II. praebent, eandemque supra v. 186. equidem e bonis
libris retinuerim, ubi tamen nullo sprevisse reliquorum Codd.
auctoritatem. Multo enim praeiorum librorum inveneris ad geminandas
tales literas, quam ad tollendam alteram ex geminandis. Quo fit ut,
ubi Codices talem scripturae differentiam praebent, simplicior
forma, (quam Valckenarius ad Eurip. Phoen. p. 388. antiquiorem judi-
cavit) nisi aliae rationes dissuadeant, altera longe videatur esse

Λυσιπύργος:
Ἀλκιπύργος
186

Ἰωάννης τῷ ἑξέμηνον
ἡσυχία
ἡσυχία τῷ πόντῳ

Johannis Potteri:
Commentarius
Lycophronis
Cassandreae
Oxonii 1647

Λυσιπύργος:
Ἀλκιπύργος
1286

Ἰωάννης τῷ ἑξέμηνον:
ἡσυχία
ἡσυχία τῷ πόντῳ

Λυσιπύργος:
Ἀλκιπύργος
Ludovicus Bachmann
: Eurip.
hippoc. 1830
1286.

(ἀσπιδόεσσα)

Quod sentiens Bloufieldius recte edidit in Aesch. Prom. v. 751.

Salmodromia graeca, et
et Erfurdtius in Soph. Antig. 956

ὁ Θεὸς ἡμῶν Σάλας δὲ τοῦ Θεοῦ.

Eadem scriptura est apud Hesych. T. II p. 1144.

Photium Lex. p. 497 et

Favorinum fol. 465. edit. Rom.

Hanc periculosissimam Thracii litoris oram describunt Xenoph. Anab.

VII. 5. 12.

2. Strabo VII p. 319 (T. II. p. 438. edit. Tzsch.)

et utriusque verba compilans Marcianus Heracleota p. 30 edil. Hoesch.

ἀπὲς αἰχμῆς τῆς ἑλκυσμένης λεχόνης
ἐφ' ἑπτακῶνα στάδια πυναγίδος ἔχον,
καὶ δυσπρόσοφτος ἀδίκως τε παυμένης
παράτεταται, τοῦ νεκροῦ ἐχθρότατος τόπος.

Καὶ ποταπὸν Ζωδια; ὁ ὧς ποταπὸν Par. A.

πιδάγξ - ὁ δὲ ἑφεύρεται, ὡς ἐν τῷ βιβλ. II.

AKAΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

2adynodon rescriptus (L.) Gussone ex Van. 916. 1306. 1471. Pal.
158. Alex. et Barb.

Σαυοδωροδ legit Potterus; ita et Xenophontem legere testatur
Ortelius.

σλδ 439